

[Jørgen Jørgensen.]

renter opnaar, naar disse Konkurrenter bliver understøttet paa anden Maade af de paagældende Statssamfund.

Jeg anser det for yderst vigtigt, at Spørgsmaalet om Overenskomsten rent sagligt bliver Genstand for Drøftelse, og jeg gaar ogsaa ud fra, at Regeringen har taget Spørgsmaalet op over for den engelske Regering netop ud fra det Synspunkt, at da alle ønsker en større Produktion, er det en Nødvendighed, at Priserne for vore Eksportvarer staar i et saadant Forhold til Priserne for vore Importvarer, at en større Produktion kan forventes, og jeg vil mene, at noget saadant kan man ikke forvente med det Prisgrundlag, som findes nu.

Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen i højere Grad skulde være opmærksom paa denne Skævhed. De danske Landbrugsprodukter er jo i Dag omtrent det eneste Betalingsmiddel, vi har her i Danmark, naar det drejer sig om at indføre Varer til Landet, og hvis det Produktionsapparat, som det danske Landbrug raader over, ikke fuldt ud kan udnyttes, men hemes derigennem, at de Priser, vi skal sælge til, ikke staar i et rimeligt Forhold til dem, vi skal betale for de Varer, der danner Grundlaget for Produktionen, opstaar der et Problem, som naturligtvis i første Omgang mærkes af Landbruget, men som meget snart vil mærkes føleligt af hele det danske Samfund. Derfor er Spørgsmaalet om Overenskomsten med England ikke et Problem for det danske Landbrug alene, maaske endda ikke i særlig Grad for det danske Landbrug — for ogsaa med en mindre Produktion kan Landbruget vel gaa rundt —, men det er et Spørgsmaal om hele det danske Samfunds Økonomi. Derfor er ogsaa jeg interesseret i at høre, om Regeringen over for de engelske Myndigheder har taget Problemet op og gjort opmærksom paa den alvorlige Situation, vort Landbrug befinder sig i, og som ogsaa kan faa Betydning for England, der er stærkt interesseret i at faa leveret flest mulige Landbrugsvarer. Jeg mener, vi er fuldt berettigede til ud fra et dansk Synspunkt at gøre opmærksom paa, at Spørgsmaalet om Priserne paa vore Landbrugsvarer i Dag er et økonomisk Problem af største Rækkevidde for hele den danske Nation.

Statsministeren (Knud Kristensen): Jeg er selvfølgelig enig med de Ordførere, som har udtalt, at det, der er det væsentlige for den danske Regering og de danske Myndigheder i det hele taget, er i højere Grad Frem-

tiden end Fortiden. Det, det drejer sig om, er først og fremmest at skabe et Grundlag og et bedre Grundlag for Erhvervslivet at arbejde paa end det, vi har i Øjeblikket. Derfor skal jeg, foruden at svare paa de Spørgsmaal, der er stillet til mig, sige, at dette er Hovedopgaven ogsaa for Ministeriets Arbejde i denne Sag. Af rent historiske Grunde bliver jeg dog nok ogsaa nødt til at gaa lidt ind paa det, som nu er fremhævet af andre af mine tidligere Kolleger i Regeringen, men jeg understreger endnu en Gang, at for mig er det langt vigtigere at faa Forholdene lagt til Rette i Fremtiden end at faa denne Historie korrigeret — eller rettere sagt faa Oplysning herom i den Retning, som man nu mener den maa gaa, selv om det ogsaa har sin Betydning. Man vil da ogsaa lægge Mærke til, at jeg i mit første Svar gik temmelig let hen over Fortiden og navnlig fæstede mig ved den økonomiske Situation, vi staar i.

Det ærede Medlem Hr. Bording har spurgt — og jeg forstod, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen og vel ogsaa andre understøttede dette Spørgsmaal —, om der er gjort Forsøg paa at optage nye Forhandlinger med England. Der er jo visse Forberedelser, der skal til. Der er ogsaa blevet spurgt om, hvorvidt vi havde det rette Prisgrundlag i Orden. Det er ogsaa mig en Skuffelse, at dette fra officiel Side endnu ikke er forelagt mig, synes det, i en Form, som er helt forstaaelig og helt klar, og derfor maa vi afvente en yderligere Udredning af disse Spørgsmaal, inden vi kan gaa til Anmodning om nye Forhandlinger. Dette vil alligevel have sine store Vanskeligheder, idet vi maa huske paa, at her er sluttet en Overenskomst eller Aftale, hvad man nu vil kalde det, mellem to Lande, hvoraf, saa vidt mig bekendt, det ene ikke har beklaget sig, og man staar ikke saa stærkt, naar man under visse Forudsætninger er gaaet ind paa en Overenskomst og saa skal anmode den anden Part om at optage Overenskomsten til Revision og Ændring i en for den anden Part mindre gunstig Retning. Men der er, kan jeg godt sige, foretaget visse indledende Skridt af mere diskret Natur, som jeg ikke ved denne Lejlighed tror det vil være gavnligt, om jeg gav nøjere Oplysning om.

Spørgsmaalet om en Redegørelse, om det nu skal være en rød, hvid eller blaa Bog, om Englandsoverenskomsten, er jeg meget interesseret i, og jeg skal yde mit Bidrag til, at en saadan ganske objektiv Redegørelse for, hvad der er foregaaet, kan udkomme; men der er visse Ting, som er omstridt